

Ekeren Donk - Brasschaat

Geschiedenis

Fanfare Sint Cecilia

door Marleen Palinckx

Een woordje vooraf.

Bij gelegenheid van het 65-jarig bestaan van de fanfare St. Cecilia, en in het kader van het Volkscultuurjaar, oordeelden wij het passend de geschiedenis van onze muziekvereniging vast te leggen op papier.

Wij menen te mogen veronderstellen dat u belangstelling hebt voor het verenigingsleven in ons gebied en misschien wel voor het muzikleven in het bijzonder.

Het lag niet in onze bedoeling een humoristische novelle te schrijven, wel een zuivere kroniek weer te geven, af en toe gekruid met pittige anekdotes en verlucht met foto's. Men zal merken dat wij bij het noemen van personen, ernaar gestreefd hebben de namen te gebruiken waarmee die mensen door de Donkenaars werden of nog worden aangesproken. Zo vindt u niets over "Petrus", maar wel over "Peer" Van Lishout. Wel treft u "Meneer Van Dijk" aan, omdat men die op de Donk niet anders kende.

Men neme het ons niet kwalijk indien wij namen hebben vergeten te noemen van mensen die zich op een of andere wijze in de vereniging verdienstelijk hebben gemaakt.

Misschien hebben wij te veel uitgewijd over de ene en te weinig over de andere. Ter verontschuldiging hiervoor willen wij erop wijzen dat in een

periode van 65 jaar velen gaan en komen. Ook archieven zijn niet altijd in de beste omstandigheden bewaard gebleven, dat is onvermijdelijk. Daarom hebben wij ons gedeeltelijk moeten baseren op herinneringen. Maar... die zijn vaak zo broos als een zeepbel !

Tot slot van deze inleiding danken wij al diegenen die door het ophalen van hun herinneringen, door het ter beschikking stellen van oude foto's of op welke wijze ook, hebben bijgedragen tot het opstellen van deze bondige kroniek. Een bijzonder woord van dank richten wij tot de Ekerse heemkundige Frans Bresseleers, niet alleen voor de documentatie die hij zeer bereidwillig ter beschikking heeft gesteld, maar vooral voor zijn raadgevingen waarvan wij graag gebruik hebben gemaakt.

GESCHIEDENIS VAN DE FANFARE SINT-CECILIA

De stichting.

Rond de eeuwwisseling woonden er in de Donk nog een aantal volksvoelende edelen. De invloed van pastoor P.J. Goetschalckx bij de plaatselijke kasteelheren was zeer groot, en hij had hen weten warm te krijgen voor een eigen dorpsfanfare die de jaarlijkse processie zou opluisteren.

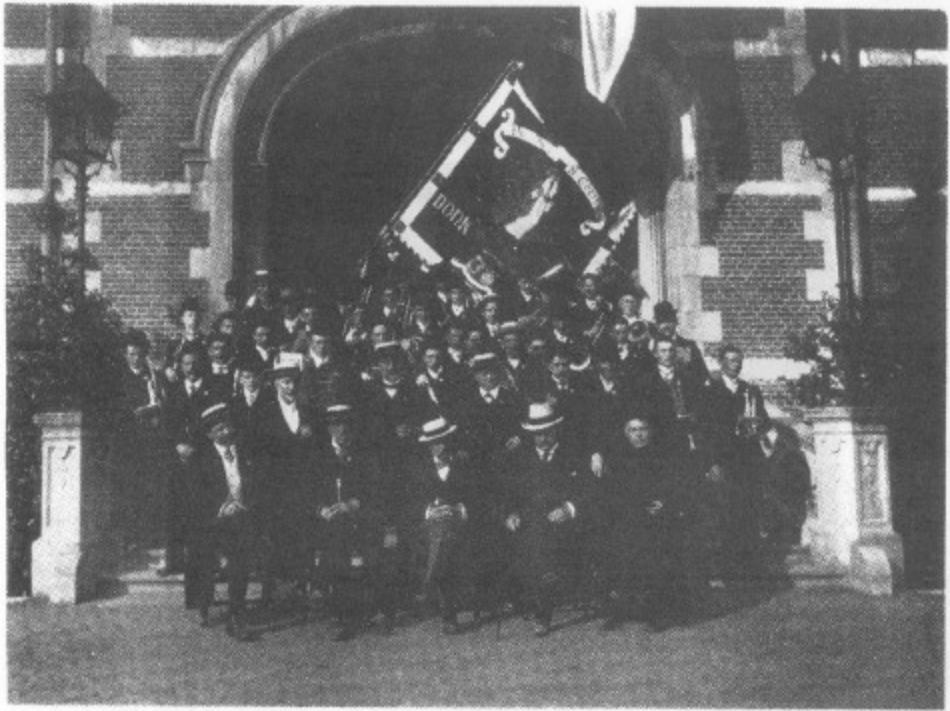
De adellijke heren vonden dit voorstel bijzonder vererend en op 9 februari 1909 werd de maatschappij gesticht.

Bij de stichting worden als beschermende leden volgende personen vermeld (20 fr) :

Graaf de Baillet-Latour, Baron du Bois de Nevele, Ridder Leo van Delft, Eerw. Heer P.J. Goetschalckx, Jonkheer Leon du Bois de Nevele, Graaf de Goussencourt, Mevrouw van Praet, Juffrouw du Bois de Nevele, Meneer De Vries, Jozef du Bois de Nevele, Jefke Ickx en Peer Van Lishout.

De volgende stichtende ereleden betaalden elk 10 fr : Charel Haseldonckx, Jef Bresseleers (meesterschilder, vader van de huidige ere-voorzitter), Meester Vermeulen, Stan Cools (herbergier), Stan Van Rooy (Laar), Louis Cools (herbergier), Jozef Wouters (landbouwer), Willem Kobessen, Corneel Lambrechts (bakker, grootvader langs moederszijde van de huidige voorzitter René Stijnen), Thijs

Monu (smid), Sooi Stijnen (herbergier), Louis Verbaenen (herbergier), Janneke Wouters (herbergier-bakker), Stanneke Stijnen (vader van de huidige voorzitter), Henri Ickx (hovenier bij Graaf de Baillet), Jaak Van Riel (hereboer), Jos Ickx (hovenier bij Baron du Bois), Peer Moonen (herbergier), Stan De Koninck, Peer Marijnen (herbergier), Jef Simons, Peer Van Uffelen, Wwe De Clerck (Laar), Jan Lat-houwers (Laar), Louis Stijnen (grootvader langs vaderszijde van René Stijnen), Alfons Ickx (bakker), Peer Van Reusel (wagenmaker), Sooi Van den Bogaert (beenhouwer), Jaak Colluy, Miel Dero-siez, Stan Wouters (natiebaas), Corneel De Bruyn, Gust Van Echelpoel (herbergier), Peer Huyskens, Louis Leonard (schoenmaker), Guillaume Geeraerts (herbergier, bijgenaamd : de Giele), L. Mertens (Laar), Louis Van Linden (herbergier, bijgenaamd : Louis van de Wikkere), Louis Geor-gissen (herbergier), Gène Van Tichel (schrijn-werker), Jaak Groffen (wagenmaker), Petrus Timmermans, Pol Van Hoydonck (drukker), Jos Dierckx, Aug. Servais (wassserij), Frederik Ver-beke, Eduard Van Tichel (schilder), Louis Michiels (schilder), Meester Mouwen, Dokter Brosens, Felix Vandebussche (bakker), Eduard Ooms.

Erevoorzitter: Graaf Ferd. de Baillet-Latour,

Voorzitter: Baron F. du Bois de Nevele,

Foto 1 :

Orzitter : Ridder Leo van Delft, : Solel

De fanfare St.-Cecilia bij een feestelijke ontvangst op het kasteel van Graaf Ferd. de Baillet-Latour, n.a.v. de overhandiging van het eerste vaandel in 1910 :

Voorste rij : dirigent Alb. Van Uffelen, Baron F. du Bois de Nevele, Graaf Ferd. de Baillet-Latour, Ridder Leo Van Delft, Pastoor P.J. Goetschalckx;

Tweede rij : Miel Derosiez, Charel Haseldonckx, Jefke Ickx, Peer Van Lishout.

Wereldoorlog), Louis Jochems, Louis Wouters,

Foto 2 :

Tijdens een van de vele reizen :

Vooraan : René Stijnen, Charel Bresseleers;

Tweede rij : Jef Cools, Gust De Clerck, Miel Van Wesenbeeck (bijgenaamd : Miel Van de Cies);

Derde rij : Charel Van Looveren, Pauline De Clerck (echtg. van Charel Bresseleers), Marie Stijnen en haar echtgenoot Stanneke Stijnen, Jef Bresseleers.

Al deze stichtende leden droegen op royale wijze de nodige fondsen bij.

Om terstond op een treffelijke wijze van wal te kunnen steken zorgden de nobele schenkers voor een aantal muziekinstrumenten. Maar eerst moest nog worden uitgekeken naar muzikanten. De rekrutering verliep niet slecht, want een dertigtal spelers verschenen op het appèl.

Het eerste bestuur.

Vermits de kasteelheren de muzikale start hadden gefinancierd leek het vanzelfsprekend dat zij de voornaamste posten in het bestuur zouden bekleden. Het eerste bestuur van de fanfare zag er inderdaad als volgt uit :

Erevoorzitter: Graaf Ferd. de Baillet-Latour,

Voorzitter: Baron F. du Bois de Nevele,

Ondervoorzitter : Ridder Leo van Delft,

Schrijver: Miel Derosiez,

Schatbewaarder : Charel Haseldonckx,

Boetmeester : Jef Bresseleers,

Raadsleden : Jefke Ickx en Peer Van Lishout.

De eerste muziekchef of dirigent heette Albert Van Uffelen. Onder de muzikanten van het eerste uur vinden we de namen van :

Fons Steynen, Gustaaf Van Wesemael, John Bresseleers (gesneuveld tijdens de Eerste Wereldoorlog), Louis Jochems, Louis Wouters,

Alfons Stijnen, Louis Van Riel, Jos Dictus, Fik Cools, Gust De Clerck, Frans Van Lishout, Stan Lambrechts, Louis Steynen, Fons Jochems, Fik Van Bedaf, Fons Stoelen, A. Van Wezemael, Louis Haseldonckx, Nelles Van Hassel, Fons Van Riel, Louis De Clerck, Frans De Belder (Jantje Pek), L. Marijnen, Stan Jochems, Jan De Groot, Fonske Van den Bogaert, Sooi Maniën, Frans Van Echelpoel, Fons Leonard, Frans Quirijnen, Jaak Vekemans, L. Boudewijns, Louis Van Hees, Frans Braekmans, Louis Bresseleers.

De eerste levensjaren.

Doordat chef Van Uffelen bij het leger eveneens muzikleider was, stond hij in hoog aanzien bij de kasteelheren. Bij de muzikanten dwong zijn militaire houding ontzag en respect af. De chef kende de knepen van het vak en al vrij vlug kon de fanfare op straat verschijnen. Het op-stapgaan werd ingeoeffend in "het goed" van de Baron. Toch mankeerde er nog iets : een vaandel ! Het bestuur besloot daarom aan geen festiviteiten deel te nemen zolang de fanfare geen vlag als symbool bezat.

De erevoorzitter, Graaf de Baillet-Latour, Gouverneur van de provincie Antwerpen, die wel wist dat de Donkenaars-van-toen nogal erg op

hun "point d'honneur" waren gesteld, zorgde voor het vurig verlangde pronkstuk, zodat de vlag reeds op 19 juli 1910 kon worden ingewijd.

Deze eerste feestdag voor de nog jonge muziekvereniging werd met de passende waardigheid gevierd. In stoet werd het prachtige vaandel afgehaald op het kasteel van de milde schenker, waarna het door Kannunnik Verbaenen werd ingewijd. Deze was een Norbertijn van de abdij te Postel en een lid van de familie Verbaenen uit het Laar.

De eerste vlag zag eruit als volgt : in het midden prijkte de levensgrote afbeelding van Sint-Cecilia, de patrones van de muziek. Verder droeg de vlag het wapen van de adellijke familie de Baillet-Latour, en het opschrift "Fanfare Sint-Cecilia - Donk - 1910". Na de wijding trok de stoet opnieuw naar het kasteel van de Graaf. Hier werden de muzikanten rijkelijk getrakteerd en het vaandel werd plechtig overhandigd aan Frans Braekmans, de eerste vaandrig. Bij deze plechtigheid liet muziekchef Van Uffelen zijn "Gouverneursmars" klinken die hij speciaal voor deze gelegenheid had getoondicht.

Toen kort na de stichting de muzikant Fons Stoelen jammerlijk verongelukte, dienden in allerijl twee dodenmarsen te worden aangeleerd. Gedurende drie avonden werd er duchtig gerepeteerd om de

overledene met muziek naar zijn laatste rustplaats te begeleiden. Na anderhalf jaar studie stonden de muzikanten al zover dat ze de processie muzikaal konden opluisteren. Een van de eerste grote werken, zoniet hét eerste grote stuk, droeg de gracieuze titel : Het herderinneke.

Fonske Van den Bogaert getuigde onlangs nog dat Albert Van Uffelen een knappe maar strenge muziekmeester was. Wie drie weken wegbleef van een repetitie (zonder aanvaardbare reden) kon zijn instrument inleveren en werd onverbiddelijk uitgesloten !

Op 1 april 1909 werd het eerste kasboek aangelegd. De leden betaalden elk 10 ct contributie per week en 2 fr boete per afwezigheid in de processie. Het eerste jaar bleken er al meer uitgaven dan inkomsten te zijn. Dat is begrijpelijk als men weet dat er voor niet minder dan 1.438,25 fr instrumenten werden aangekocht. Ook de bekleeders van bezoldigde posten dienden betaald te worden : het maandelijks ereloon van de chef bedroeg 33,33 fr de dragers van de "fakkels" of "vetpotten" bij avonduitstappen en ook de knaap (de uitdrager van de oproepkaartjes) ontvingen een vergoeding. Het gevolg hiervan was dat de kas meermaals op een bodemloos vat leek. In het begin schiep die miserebele kastoestand geen problemen, want de tekorten

werden bijgepast door de vrijgeveige kasteelheren. Maar toen die steun later wegviel wegens hun tanende invloed, moest er naar andere middelen worden uitgekeken. Vandaar de hierboven aangehaalde bijdrage van de spelende leden. Het eerste inkomstenboek vermeldt ook de bijzondere gift van 300 fr door de kasteelheren : Graaf de Baillet-Latour, Baron du Bois de Nevele, Ridder Leo van Delft, Leon du Bois de Nevele, en Meneer De Vries. Merkwaaardig is de vermelding van een post "ontvangen van particulieren aankoop instrumenten : 581 fr", wat ons doet veronderstellen dat ook toen sommige muzikanten hun eigen instrument bespeelden. Wanneer Albert Van Uffelen omstreeks 1923 zijn ontslag indiende wegens te drukke bezigheden in het leger werd hij voor korte tijd opgevolgd door Jef Van Loon. In 1924 werd aan bugel-solo Louis Jochems, een dorpsgenoot en bovendien een van de eerste muzikanten, de dirigerestok aangeboden. Hij aanvaardde het leiderschap en bleek een waardige opvolger van Van Uffelen te zijn. Dat de fanfare in die dagen als een voorbeeld van saamenhorigheid gold, bewijzen de talrijke serenades aan leden, ereleden en steunende leden bij alle mogelijke gelegenheden. Zo bijvoorbeeld werd in

1914 een serenade gebracht aan Louis Bresseleers n.a.v. het diploma "Hout en Marmer" dat hij had behaald. En in 1924 werd hem een serenade gebracht bij zijn huwelijk met Marie Van Lishout.

Maar ook in droevige omstandigheden bleef die sociale zin gelden want steeds werden -in de mate van het mogelijke - ereleden en muzikanten met muzikanten grave gedragen.

Ieder jaar werd de fanfare door de kasteelheren uitgenodigd voor een serenade op hun kasteel en daar ontbrak het dan niet aan wijn, zodat die muziekuitvoeringen ter ere van de nobelen steeds in de beste stemming verliepen.

De eerste verslagen vermelden geen grote uitstappen. Wel werd vrij vlug deelgenomen aan een festival te Wijnegem. Voor de eerste prijs moest daar geloot worden. Peer Van Lishout en Jefke Ickx begaven er zich voor de loting naar het gemeentehuis. Ze trokken prompt de eerste prijs die 500 fr opleverde. Onderweg werd er 100 fr van opgedronken en van de overige 400 werd de week daarna een souper gegeven in het café "'t Keizershof" bij Janneke Wouters in de Oude Baan.

Tussen de beide Wereldoorlogen.

Later werd nog steeds deelgenomen aan verscheidene festivals. De fanfare gaf ook concerten tijdens de Wereldtentoonstelling te Antwerpen. En jaarlijks werd een reis ingericht tot zelfs in Aken en Monschau toe. Van 1922 tot 1926 fungeerde Louis Bresseleers als boetmeester voor de muzikanten. Op een zeker ogenblik was er 500 fr in kas. Vermits dat in die tijd nog als een respectabel bedrag gold, besliste het bestuur deze gelden veilig te beleggen bij een bankmaatschappij. Het noodlot wilde echter dat korte tijd nadien de bank sprong. De fanfare was haar 500 fr kwijt en het toenmalig bestuur eiste dat Louis Bresseleers het bedrag uit zijn eigen zak vergoedde. Dit bracht meteen het ontslag van Louis mee én als boetmeester én als muzikant. Hij bleef echter wel altijd erelid van de maatschappij. In 1925 stelde men in het bestuur voor ook vrouwen van de muzikanten te laten deelnemen aan het jaarlijks teerfeest. Dit voorstel werd echter verworpen. Enkele jaren nadien moest de beslissing worden herzien en van toen af konden de dames mee aanzitten aan de feestdis.

Het spreekt vanzelf dat het bestuur af en toe om

De Bondt, Heirnan, Jos D'Have, Stan Jordans, Stan De Backer, Miel Jochems, Meneer Van Dyck, Peet Hoykens.

diverse redenen werd gewijzigd. Zo aanvaardde in 1926 Jonkheer Leon Van Delft het erevoorzitterschap. In 1927 diende de schatbewaarder Charel Haseldonckx zijn ontslag in om gezondheidsredenen. Hij werd opgevolgd door zijn zoon Louis, even bekwaam als zijn vader, die inmiddels de eretitel van zijn ambt kreeg toegewezen.

In 1929 trad Felix Van Rillaer, die voorzitter werd na Baron du Bois, eveneens om gezondheidsredenen uit zijn functie en even later overleed de eerste schrijver Miel Derosiez.

Bij hun vervanging werd het bestuur samengesteld als volgt :

Erevoorzitter : Nandje Lambrechts,

Voorzitter : Meester Vermeiren,

Ondervoorzitter : Peer Huyskens,

Schrijver : René Stijnen (zoon van Stanneke Stijnen)

Schatbewaarder : Louis Haseldonckx,

Leden : Frans Meesters, Jef Bresseleers,

Stan Wouters, Sooi Stijnen, Meneer Van
Dijck.

Afgevaardigden van de muzikanten : Stan Jochems
en Fik Cools,

Chef : Louis Jochems.

In datzelfde jaar bracht de fanfare een serenade aan Louis De Bondt omdat hij was vereremerkt voor 25 jaar trouwe dienst bij de gasmaatschappij. Het jaar daarop kwam Gerard Schellekens aan de beurt ter gelegenheid van zijn huwelijk.

Foto 3 :

Zilveren jubileum in 1934 :

Vooraan (zittend) : Louis De Clerck, Charel Bresseleers, Albert Leemans, Sooi De Roover, Jef Bresseleers, Frans Dictus, Sander Schrans, Louis Meesters, Jos Corthout, Albert Schellekens, Gust.

Staande : Jozef Huybrechts, Frans Meesters, Sooi Stijnen, Louis De Bondt, Stan De Clerck, Gust De Clerck, Louis Jochems, Stanneke Stijnen, Meester Vermeiren, Fons Steynen, Sylvain Van Put, Louis Maes, Gerard Schellekens, Fik Peeters, Jef Cools, Dré Schrans, Jef De Roover, Robert Desaver, Nand De Bondt, Petrus Van Bever, Jef Veraghtert, Oscar Heirman, Jos D'Havé, Stan Jordaens, Stan De Backer, Miel Jochems, Meneer Van Dyck, Peer Huyskens.

Foto 4 : Omstreeks 1939 :

Zittend : Rik Moyaert, Neel Van de Putte, Frans Dictus, Jos D'Havé, Stanny De Backer, Walter Van de Putte, Sooi De Roover, Sander Schrans, Leo Maes, Petrus Van Bever.

Stand: Meester Vermeiren, Fik Jochems, Louis De Bondt, Gust De Clerck, Fons Steynen, Louis Overheyden, Sooi Stijnen, Gerard Schellekens, Gust Schellekens, Dré Schrans, Miel Jochems, Jef De Roover, Janneke Calluy, Rik Stoops, Louis Steynen, Stan Jordaens, Robert Desaver, Stan Jochems, Louis Meesters, Louis Haseldonckx, Meneer Van Dyck, Nand De Bondt, Louis Jochems.

Door het bestuur werd een speciaal puntenstelsel ontworpen om de regelmatige muzikanten te bedenken met een getrouwheidspremie. Een repetitie leverde twee punten op (telaatkomers moesten het met één stellen !); uitstappen gaven recht op twee punten en bij plechtige gelegenheden zoals o.m. de processie werden niet minder dan vijf punten toegekend. Na het eerste jaar hadden de spelers in totaal 3.458 punten verzameld, wat de verdeling van een premie van 200 fr tot een probleem maakte !

Wat de activiteiten betreft vermelden de verslagen telkens weerkerende manifestaties, zoals :

- het opluisteren van de processie (met de traditionele halte aan "den outer" die was opgesteld tegen de gevel van Janeke Schellekens, in de hoek van de Oude Baan en de Pastoor Goetschalckxstraat),
- deelname aan het Sinterklaasfeest van de KWB,
- de patronaatsfeesten,
- festivals,
- kermisuitstappen ...

De oudere muzikanten herinneren zich ongetwijfeld nog dat ze elk jaar bij gelegenheid van Ekeren-kermis

gratis werden vergast op "frut" van Suske den Beenhouwer te Ekeren-Centrum in de Dorpsstraat. De verplaatsing naar de kermis te Brasschaat gebeurde gewoonlijk te voet, want het gebruik van de tram kwam te duur in de papieren. Meestal vertrok de stoet langs de hobbelige Donksesteenweg waar drie herbergen werden bezocht. In de eerste "staminee" trakteerde Frans Meesters (de herbergierster was zijn tante Plin Dierckx); in de tweede kwam Fik Cools aan de beurt, en de derde consumptie viel ten laste van de kas, zodat de uitstap-te-voet ten slotte duurder uitkwam dan per tram. In een bepaald jaar nam de fanfare deel aan een festival te Spa. Daar werd o.m. een prijs uitgelooft aan de vereniging die de grootste afstand had moeten afleggen. De fanfare van de Donk ontving slechts de tweede prijs. Maar toen bleek dat de afstand in vogelvlucht was gemeten, ging de voorzitter, Meester Vermeiren, niet meer akkoord. Hij haalde zijn beste Frans boven en wist ze daar in Spa nogal rap duidelijk te maken dat er hier geen sprake was van duiven, maar van muzikanten. De inrichters namen opnieuw de meetlat en besloten de eerste twee prijzen samen te voegen en eerlijk te verdelen onder de twee maatschappijen die in

Overbeeken, Soos Stijnen, Gerard Schellekens, Gust Schellekens, Dré Schrans, Miel Jochens, Jef De Boover, Janneke Callay, Zik Sjoops, Louis Steynen, Stan Jordeens, Robert Jordeer, Stan Jochens, Louis Meesters, Louis Vermeiren, Meester Van Dyck, Nand De Groot, Louis Jochens.

aanmerking kwamen.

In 1931, het jaar waarin Frans Meesters feestbestuurder werd, bracht de fanfare een serenade aan erevoorzitter Nandje Lambrechts omdat hij het gehavende vaandel had laten herstellen. Er werd voorgesteld om een tombola te organiseren voor nieuwe instrumenten. Het volgende jaar luisterde de vereniging een kiesmeeting op in het patronaat. Na de verkiezingen kon de fanfare opnieuw optreden om de Katholieke Partij te huldigen bij haar overwinning.

Het jaar 1933 wordt in de verslagen beschreven als een crisisjaar : weinig activiteiten, minder ereleden en een tanend enthousiasme. Wel werd een serenade gebracht aan de voorzitter bij gelegenheid van zijn Zilveren Bruiloft. Ook werd het nieuwe Gildehuis ingehuldigd. In het bestuur gaf Stan Jochems zijn ontslag als afgevaardigde van de leden wegens werkzaamheden. Zijn broer Fik volgde Louis Van Riel (echtgenoot van Net Van Hassel) op als knaap.

Rond die periode kreeg de fanfare een vast lokaal. Voordien werd er om de drie maanden van repetitieplaats veranderd. Het gebeurde dan ook meermaals dat de pupiters 's avonds per "stootwagen" werden vervoerd. Voortaan was de fanfare gevestigd in het lokaal De Kroon, rechtover de kerk.

In 1934 beschikte de muziekmaatschappij over 37 muzikanten. Buiten de traditionele manifestaties moeten we vermelden : de inhuldiging van het Donkse voetbalplein, het opluisteren van een priesterjubileum in Mariaburg en een serenade aan Stan Jochems bij zijn huwelijk.

De kas zat eens te meer in de put en liet tijdens de wekelijkse repetitie geen traktatie meer toe aan de muzikanten. Zelfs de geplande festiviteiten bij gelegenheid van het 25-jarig bestaan dienden te worden afgelast wegens financiële moeilijkheden. Ook toen reeds smeekten de muzikanten dat er meer belangstelling zou zijn vanwege het bestuur en de ereleden, bij uitstappen en repetities. In dat jaar kreeg het bestuur een nieuwe afgevaardigde van de muzikanten : Gerard Schellekens. Vaandrig Van Hees werd opgevolgd door Rik Stoops.

In 1936 werd een serenade gebracht aan Firmin Vermeiren bij zijn huwelijk en het jaar daarop kwam Louis Meesters aan de beurt bij een gelijkaardige gelegenheid. De ondervoorzitter Peer Huyskens nam ontslag, samen met twee raadsleden.

Voorzitter Meester Vermeiren werd ziek en zag zich verplicht in 1939 af te zien van zijn

Jochems, die gehuldigd werd omdat hij reeds 25 jaar lang de dirigeerstok hanteerde. Als aandenken aan dit heuglijke gebeuren werd hem een lederen aktentas aangeboden opdat hij "in het vervolg de muziekstukken voor de repetities, concerten en andere uitvoeringen, in plaats van ineengerold, zou kunnen dragen in een tas hem geschonken door ZIJN muzikanten" (zo staat te lezen in de huldigingsrede van 1949).

Het nieuwe vaandel dat in 1949 werd aangekocht werd voortaan gedragen door Simon Willems.

In datzelfde jaar werd een daverende serenade gebracht bij het Gouden Jubileum van Stanneke Stijnen en zijn echtgenote, de ouders van de toenmalige ondervoorzitter.

Het jaar nadien werd de vereniging getroffen door het overlijden van haar dynamische voorzitter Jef Van Vlierberghe. Van deze stille man getuigen enkele oud-muzikanten dat hij de immer-aanwezige, immer-bekommerde voorzitter was die op zijn eigen eenvoudige wijze kon zalven waar wonden werden geslagen en bemiddelen bij wrijvingen die in een vereniging onvermijdelijk zijn.

Jef Van Vlierberghe werd opgevolgd door René Stijnen, die reeds alle treden van de muzikale ladder had beklommen.

Begonnen als leerling bespeelde hij achtereenvolgens de bugel, de piston, de alto en de grote

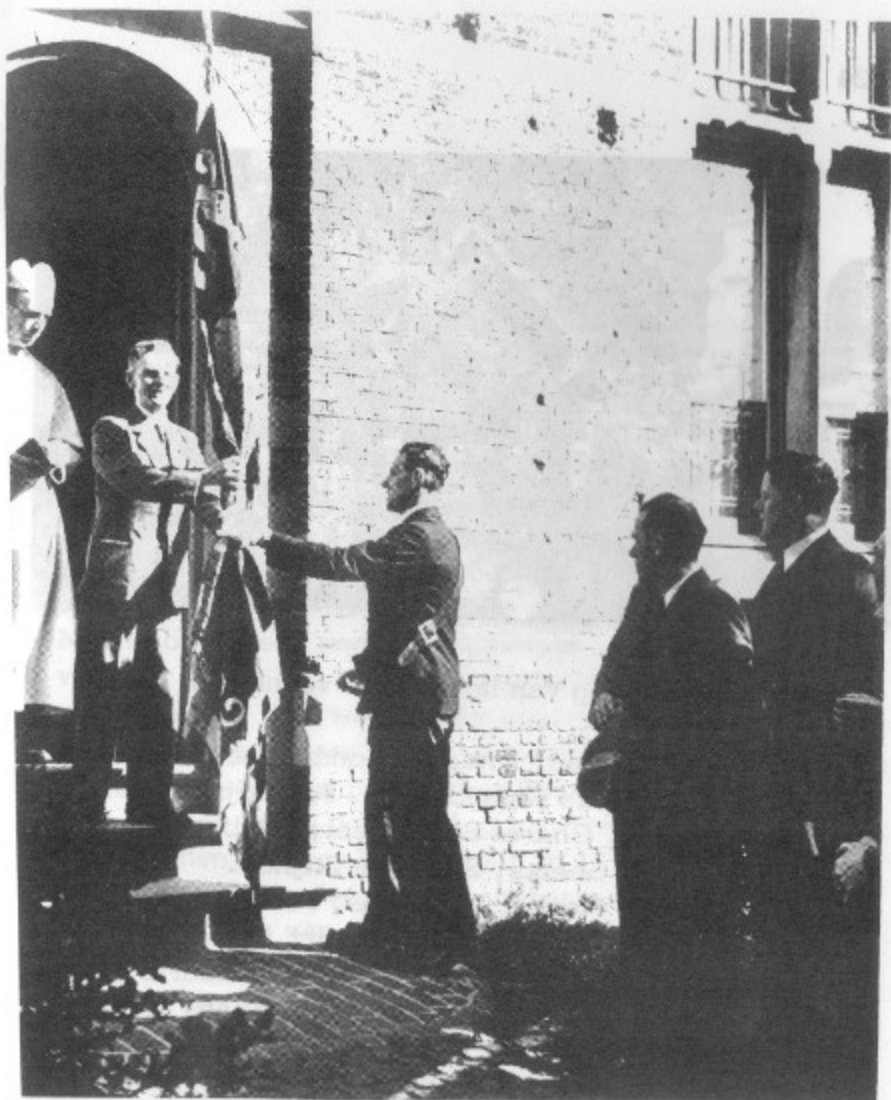

Foto 5 : Plechtige overhandiging van het nieuwe vaandel op de pastorie in 1949 :

Pastoor Vercammen, Jef Van Vlierberghe, Simon Willems, Charel Bresseleers, Jos Stijnen, Leon Monu, Stanneke Stijnen, Jos Meesters.

Foto 6 : Inhuldiging van het nieuwe vaandel in 1949 :

Zittend : Sooi Stijnen, Louis De Bondt, Louis Jochems (muziekchef), Louis Haseldonckx, Jos Stijnen, Jef Van Vlierberghe, Charel Bresseleers, Robert Vandecauter, Clement Geerts, Stanneke Stijnen.

Staan : 2e rij : Meneer Willekens, Jos Meesters, Leon Monu, Fik Jochems, Rik Moyaert, Armand Steynen, Jules Selleslagh, Leo Maes, Nand Lenaerts, Neel Ooms, Gust De Clerck, Stan Jochems, Frans Tiest, Meneer Van Dyck.

Verder : Victor Dewel, Jef Block, Louis Duyver, Robert Desaver, Simon Willems, Marcel De Clerck, Louis Meesters, Marcel Jochems, Jos D'Havé, Albert Schellekens, Gerard Schellekens, Louis Dierickx, Cesar Callaerts, Marcel Peeters, Louis Steynen, Staf Cools, Frans Joossen, Jos Corthout, Sooi De Roover, Rik Van der Wangen, Frans Dictus, Fik Cools, Michel Maes.

trom. Daarna kwam hij in het bestuur als schrijver, ondervoorzitter en ten slotte als voorzitter. De ondervoorzitter werd Leon Monu.

Door de bemiddeling van de toenmalige Pastoor Vercammen werd de heer Antoon Henrichs bereid gevonden het erevoorzitterschap te aanvaarden. Toen deze vernam dat de recente aankoop van een nieuw vaandel een aderlating had betekend voor de kas, aarzelde hij niet om een geldelijke tegemoetkoming te doen. Pastoor Vercammen heeft voor de fanfare steeds een grote morele en financiële steun betekend. Nooit zou hij een penning aannemen, ook niet voor de jaarlijkse mis ter nagedachtenis van de overledenen. Hij was de statige persoonlijkheid op het teerfeest, waar iedere aanwezige geboeid luisterde naar zijn met humor gekruide toespraak. Met het oog op de deelneming aan festivals en wedstrijden besloot het bestuur in 1957 de muzikanten van de fanfare in een uniform te steken. Het bekostigen van deze uniformen kon geschieden door de oprichting van een beschermcomité, dat festiviteiten en een tombola zou organiseren.

Reizen en toneelopvoeringen.

Op een bepaald ogenblik werd voorgesteld om een verrassingsreis in te richten. Twee bussen zouden voor het vervoer zorgen. Dat de reis echter vol verrassingen zat, kon niemand bij voorbaat vermoeden. Alle ingeschrevenen werden aan de kerk verzocht om 6 u 's morgens, want om 9 u reeds werd de groep op de onbekende bestemming verwacht. Wie echter niet opdaagde was : de bus. De chauffeurs hadden zich vergist en arriveerden een uur later. Dat bleek de eerste verrassing te zijn... Toen de ploeg een eindje op weg was kon men al gissen dat de trip richting Nederland ging. De chauffeur informeerde bij zijn passagiers of iedereen toch wel zijn "pas" bij zich had, want in die tijd werd er aan de grens nog een tamelijk scherpe controle uitgeoefend. Niet minder dan vijf reizigers stelden tot hun ontsteltenis vast, dat ze het bewuste dokument vergeten hadden : een tweede verrassing... Van terugkeren was er echter geen sprake. De voorzitter, die de reis met zijn eigen wagen meemaakte, zag hierin geen probleem : hij zou die "paslozen" wel over de grens smokkelen. Aan de "streep" gekomen was de controle in de

Robert Desover, Simon Willems, Marcel De Clerck,
Louis Meesters, Marcel Jochems, Jos D'Havé, Albert
Schellekens, Gerard Schellekens, Louis Dierickx,
Cesar Callaerts, Marcel Peeters, Louis Steynen, Staf
Cools, Frans Joossen, Jos Corthout, Seof De Roover,
Rik Vander Wammen, Frans Dierckx, Rik Cools, Michel

wagen van de voorzitter zeker zo scherp als in de bus ! Na een hele tijd door de douaniers te zijn opgehouden, kwam de reizende fanfare eindelijk, maar natuurlijk veel te laat, op haar bestemming aan. De poorten van het domein dat de fanfareleden zouden bezichtigen waren natuurlijk gesloten. Zulks betekende meteen de derde en laatste verrassing ...

De fanfareleden hielden niet alleen van reizen, maar ook van toneelspelen. Enkelen onder hen ontpopten zich dan ook als echte artiesten die, telkens onder de uitstekende regie van Lode Madou die kosten noch moeite spaarde, twee revues en zelfs toneelstukken ten beste gaven, waaronder het overbekende stuk "De filosoof van Hagem", met in de hoofdrollen : Staf Cools als Titten, Sooi De Roover als Naten, Frans Tiest als Coletje en Louis Meesters als pastoor. Ook "De klucht van de brave moordenaar" behoorde tot het toneelrepertorium. Voor het eerst werd toen een beroep gedaan op een Donkse actrice, Paula Cools (echtgenote van Lode Madou). Maar ... in de parochiezaal mocht geen gemengd toneel worden gespeeld. Eerst diende de toestemming van het bisdom te worden gevraagd. Toen men daar vernam, dat ook de broer van de actrice deel uitmaakte van het

Cools, Freddy Blijssens, Albert Blijssens, Leo Praes, Jules Salliesghy, Louis Meesters, Jef Bick, Robert Vandecastel, Rudi Boudouts, Pik Cools, Rik Moyaert, Geert De Zwart, Cesar Collaerts, Rik Van der Wouwen, Achteraan : Stomme Leemans, Luc Sillman, Gert...

Foto 7 : Toneel : De brave moordenaar :

Vooraan zittend : Tist Hendrickx, Albert Schellekens.
 Staand : Toon Stoelen, Sooi De Roover, Luc Stijnen,
 Staf Cools, Hugo Jochems, Neel Ooms, Jules Selle-
 slagh, Jos Stijnen, Frans Van Dyck, regisseur Lode
 Madou, Frans Tiest, Louis Meesters.

Foto 8 : Omstreeks 1953 :

Zittend : Louis Jochems, Sooi De Roover , Pastoor Vercammen, Gust De Clerck, René Stijnen, Charel Bresseleers, Louis Bresseleers, Frans Tiest, Stanneke Stijnen.

Staannd : Stan Jochems, Marcel De Clerck, Jos Stijnen, Jos Corthout, Frans Dictus, Armand Steynen, Staf Cools, Freddy Stijnen, Albert Schellekens, Leo Maes, Jules Selleslagh, Louis Meesters, Jef Block, Robert Vandecauter, Remi Rombouts, Fik Cools, Rik Moyaert, Geert De Zwart, Cesar Callaerts, Rik Van der Wangen.
Achteraan : Stanneke Leemans, Luc Stijnen, Gaston Leemans, Tist Hendrickx, Frans Van de Leur.

gezelschap, verkreeg de fanfare de toelating om een vrouwenrol te laten vertolken door een vrouw ! Het mag zeker vermeld worden, dat de toneelvoeringen steeds tot het uiterste waren verzorgd, zowel voor de decors (dank zij de artistieke medewerking van Gène Schepens, vriend van Lode Madou), als voor wat betreft het acteren van de pseudo-artiesten. De opvoeringen gingen telkens door in een bomvolle zaal zodat door de uitwasemingen van het overtalrijke publiek, het nat vaak van de patronaatsmuren dreef !

De verdere werking.

Omstreeks 1958 legde Joske Stijnen er het "secretarishijltje" bij neer om persoonlijke redenen. Deze beslissing werd over het algemeen betreurd, omdat hij werd aangezien als een van de meest plichtsbewuste en nauwgezette secretarissen, die de fanfare ooit heeft gekend.

In 1960 nam onze fanfare deel aan de Stapmarswedstijden te Leest en sleepte daar een Eerste Prijs in de wacht (met lof van de jury), dank zij de kundige leiding van Louis Jochems. In datzelfde jaar moest Louis Jochems ontslag nemen wegens zijn hoge leeftijd. Hem werd de titel van ere-muziekchef aangeboden. Gedurende 45 jaar hanteerde hij het dirigeerstokje. In samenwerking met zijn broer Fik heeft

hij de Donkse jeugd immer ingewijd in de wondermooie wereld van noten en klanken.

Hij werd opgevolgd door Meyer Luyckx uit Putte. Door toedoen van de voorzitter René Stijnen kon de fanfare voor de eerste maal een reis maken naar Wenduine. Het bezoek aan deze badplaats ging gepaard met een kiosk- en wandelconcert. In de verslagen van 1960 vinden wij ook het ontslag vermeld van de bestuursleden Frans Van Dyck (secretaris) en Jos Meesters (raadslid). Zij werden opgevolgd door Gène Danckaers en Jos Jacobs. Frans Tiest, die tot dan schatbewaarder was, nam toen het secretariaat op zich.

Tijdens het teerfeest van 1961 werden eretekens opgespeld bij René Stijnen, Charel Bresseleers, Louis Duyver, Louis Steynen, en Gust De Clerck (Nationale Orden en eretekens van Fedekam), wegens hun verdiensten ten overstaan van de volksmuziek.

Na 1962 heeft de fanfare alle contact verloren met Fedekam (de Federatie der Katholieke muziekmaatschappijen van België).

Steeds kwamen en gingen nieuwe muzikanten en bestuursleden. Het is echter onmogelijk in een bondige historiek als deze, alle namen te vermelden.

In 1965 zag het bestuur eruit als volgt :

Erevoorzitter : Antoon Henrichs,

Voorzitter : René Stijnen,

Ondervoorzitter : Charel Bresseleers,

Secretaris : Frans Tiest,

Schatbewaarder : Hugo De Clerck,

Feestleider : Louis Meesters,

Leden : Toon Stoelen, Leo Maes, Jef Block,

Sooi De Roover en Fons De Schutter.

Dirigent : Meyer Luyckx.

Na het ontslag van Louis Meesters in 1966, nam Marcel Van den Eynden (schrijver van de eerste revue) zijn taak over als feestleider. Toen in 1968 de erevoorzitter zich terugtrok ten gevolge van zijn hoge leeftijd en zijn wankele gezondheidstoestand, werd andermaal een beroep gedaan op Pastoor Vercammen om, samen met Charel Bresseleers, het erevoorzitterschap aan te bieden aan diens broer, Louis Bresseleers, die dadelijk deze functie aanvaardde.

Dirigent Meyer Luyckx werd in 1968 opgevolgd door Jean Van Boven. Ook secretaris Frans Tiest zag zich, door te drukke ambtsbezigheden, verplicht af te zien van het secretariaat. Dat werk werd overgenomen door Dirk Duytschaever.

Frans Tiest stond er echter op gewoon bestuurs-

lid te blijven met de verzekering zijn beste krachten aan de fanfare te blijven wijden. Feestleider werd inmiddels Sooi De Roover en het beheer van de financies kwam in handen van Fons De Schutter. Leon Dorval werd opgenomen in het bestuur als raadslid.

Beslist werd dat maandelijks een kontaktblaadje "Cecilia-Nieuws" zou worden uitgegeven om de banden onder de ereleden, het bestuur en de muzikanten nauwer aan te halen. U vraagt zich wellicht af waarom het- misschien tot vervelens toe- noodzakelijk is al die bestuurswijzigingen te vermelden. Het is nu eenmaal zo, dat een vereniging staat of valt met het bestuur, dat ten slotte de leiding heeft en bijgevolg de verantwoordelijkheid draagt die uit de leiding voortspruit. Het bestuur kan natuurlijk niets ondernemen zonder de daadwerkelijke medewerking van de muzikanten. Zulks is een feit. Maar de leiding dient toch de nodige bezieling en het nodige enthousiasme op te brengen om de muzikanten aan te sporen hun taak met toewijding te blijven vervullen.

Met het oog op de uitreiking van eretekens aan verdienstelijke leden besliste het bestuur, in 1969, weer aan te sluiten bij Fedekam.

Twee bestuursleden namen ontslag : Toon Stoelen en Leon Dorval. Jef Van Lishout werd de nieuwe materiaalmeester.

Op 7 september werd een serenade gebracht aan Eerwaarde Heer Ludo Goossens bij gelegenheid van zijn eremis.

In de winterperiode van dat jaar gaf de fanfare een concert in het patronaat, in samenwerking met de turnkring "Estetika". De stijlvolle presentatie werd verzorgd door Lode Madou en zijn zoon Jan stond borg voor een uitstekende geluidsinstallatie. De viering van het 60-jarig bestaan was allesbehalve "groots" te noemen. Dat was ook niet de bedoeling gezien de -e ens te meer- magere kas-toestand.

Toen ook Dirk Duytschaever zich, om beroepsredenen, verplicht zag het secretariaat op te geven, kwam die functie weer tijdelijk in handen van Frans Tiest, om daarna, in 1971, te belanden bij de ondergetekende.

Een nieuwe materiaalmeester werd verkozen : John Van den Eede. Het kontaktblaadje "Cecilia-Nieuws" verscheen voor de tweede maal, maar moest gedeeltelijk weer verdwijnen wegens gebrek aan tijd en informatie.

Tijdens de algemene vergadering, die voor de eerste keer werd gevolgd van een succesvolle kaartwedstrijd (geleid door de heren A. Schrijvers en

Sooi De Roover), werd er door de muzikanten op gewezen dat het aantal activiteiten eerder aan de magere kant lag. Het bestuur knoopte dat goed in de oren en meteen kwamen de initiatieven los : deelname aan een festival te Achterbroek, serenade aan enkele ereleden (op hun verzoek), concert in het Rusthuis Hof de Beuken te Ekeren-Centrum (in het kader van het Bestendig Muziekfestival, op initiatief van de Kon. Harmonie Labore et Constantia uit Ekeren-Centrum), opluisteren van een turngala te Ekeren, gevolgd van een etentje in een Ekers restaurant en een wandelconcert doorheen de Ekerse straten, en natuurlijk : de traditionele uitstappen. De muzikant Ludo Snelders werd aangesteld als onderchef.

Tijdens het teerfeest ontvingen verscheidene leden een onderscheiding voor hun verdiensten hetzij ten overstaan van de volksmuziek, hetzij als trouw lid van één en dezelfde vereniging. Het ereteken van Fedekam werd hen opgespeld door de heer Gerard Van Montfort. De feestelingen : Louis Bresseleers, Charel Bresseleers, René Stijnen, Frans De Meulder (de "Speul"), Sooi De Roover, Albert Schellekens, Frans Tiest, Jef Block (deze medaille werd overhandigd aan Mevrouw Block, daar vriend Jef enkele

maanden voordien overleed), Michel Van Gilst, Marcel Jochems, Frans Doms en Ludo Snelders. In 1972 meldden twee kandidaten zich voor het bestuur, nl. Lode Madou en Frans Eyckmans. Lode Madou werd gekozen als feestleider ter vervanging van Sooi De Roover die deze functie vrijwillig afstond wegens zijn drukke werkzaamheden.

Lode Madou heeft spijtig genoeg niet de kans gekregen om zijn organisatietalent te doen gelden, want amper een half jaar na zijn verkiezing overleed hij aan een hartaanval.

Enkele maanden voordien was ons bestuur eveneens getroffen door het heengaan -na een kortstondige ziekte- van haar dynamische ondervoorzitter Charel Bresseleers, die gedurende meer dan een halve eeuw zijn beste krachten aan de fanfare had gewijd en haar in goede en kwade dagen had gediend met volle overgave en enthousiasme. Dergelijke "harde noten" kunnen een vereniging plotseling een zware klap toebrengen. Toch moet de werking onverstoord worden voortgezet. Door het bestuur werd een aangepast reglement opgesteld, nieuwe lessenaars en enkele tweedehands

Tijdens de algemene vergadering, die voor de eerste keer werd gevolgd van een succesvolle kaartwedstrijd (geleid door de heren A. Schrijvers en

instrumenten werden aangekocht en de traditionele activiteiten kenden hun normaal verloop. Jaarlijks werd weer een tombola georganiseerd om de kas te sprijzen, en tijdens het teerfeest kregen de regelmatigste muzikanten een getrouwheidspremie. De attentie die deze leden ontvangen betekent echt geen vergoeding, wel een appreciatie voor degenen die zich het meest inspinnen om zoveel mogelijk aanwezig te zijn. We noemen bij voorkeur geen namen omdat we geenszins de indruk willen wekken dat alleen deze muzikanten verdienstelijk zijn. Ten slotte kan niet iedereen zich altijd even gemakkelijk vrij maken en moet men ook rekening houden met mogelijke afwezigheden wegens ziekte.

In 1972 nam Jaak Van Dorst ontslag als vaandrig (hij was opvolger van Rik Van Audenrode) en werd zijn plaats ingenomen door de jonge Marc Verbeuren. Tijdens het jaarlijks teerfeest werden onderscheiden : Fik Casteels, zijn zoons Louis en Florimont, en Gust Kuylen.

Het jaar daarna kwamen aan de beurt : Maurice Van der Wee, Charel Paenen en Gust Casteels.

Op initiatief van Mevrouw Mangelschots (echtgenote van de muzikant Eddy Mangelschots) werd een eerste concert gegeven in het bejaardentehuis St. Vincentius

Derde rij : Theo Van Jaemans, Marcel Jochems, Jos

Block, Gust De Clerck, Sool De Roover, Jules Sels-

slagh, Rik Van der Weigen, Clement Goerts.

Vierde rij : Rik Van Audenrode, Armand Steylen,

in de Kloosterstraat te Ekeren. Ondertussen had dirigent Jean Van Boven het op muzikaal gebied over een andere boeg gevoerd : hij stapte - met succes - over naar een moderner repertorium, dat over het algemeen grote bijval kent bij het publiek. Vermits niet alleen het oor maar ook het oog wat wil, werd voorgesteld een nieuw uniform voor de muzikanten aan te kopen.

De twee tombola's leverden wel een aardig sommetje op, maar bleken toch niet te voldoen om in de aankoop van een nieuwe kledij te voorzien. Daarom werd eraan gedacht een Wielerzesdaagse-op-rollen in te richten. Alhoewel sommigen er aanvankelijk nogal skeptisch tegenover stonden wegens de risico's voor wat betreft investering, belangstelling, medewerking e.d., werd toch alle moed bijeengeraapt en de organisatie liep vrij vlot van de hand. Dank zij de volledig inzet van onze leden en de hulp van enkele buitenstaanders werd deze activiteit een reuze-succes. Met de opbrengst van de tombola's en de wielerzesdaagse kon een sobere uniforme kledij worden aangekocht. Bij de meeste mensen blijkt de kledij in de smaak te vallen.

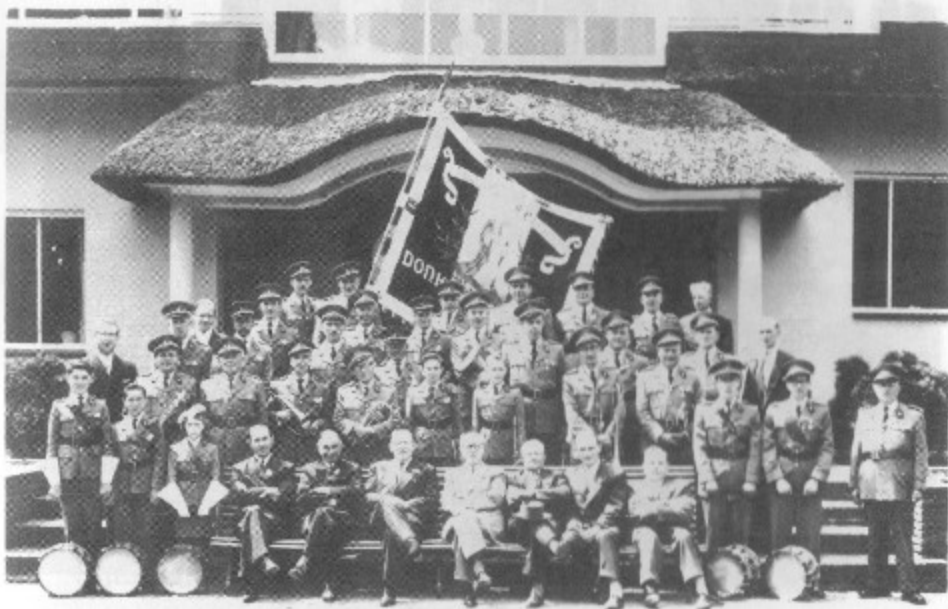

Foto 9 : Gouden Jubileum in 1959 bij de toenmalige erevoorzitter Antoon Henrichs op 't Moerlandt :

Zittend : Robert Vandecauter, Frans Van Dyck, René Stijnen, Antoon Henrichs, Charel Bresseleers, Frans Tiest, Jos Meesters .

Eerste rij : Walter Haest, Eddy Van Brecht, Noëlla Joppen, André Van Bakel, Frans Dictus, Louis Jochems .

Tweede rij : Frans Palinckx, Fons Joppen, Jos Stijnen, Albert Schellekens, Rik Moyaert, Marcel Schellekens, Etienne Joppen, Remi Rombouts, Louis Meesters .

Derde rij : Gaston Leemans, Marcel Jochems, Jef Block, Gust De Clerck, Sooi De Roover, Jules Sellslagh, Rik Van der Wangen, Clement Geerts .

Vierde rij : Rik Van Audenrode, Armand Steynen, Nand Lenaerts, Cesar Callaerts, Marcel De Clerck .

Bovenaan : Pierre Dielen, Jos Corthout, Louis Steynen, Staf Cools, Leo Maes, Louis Duyver, Meester Driessens .

Foto 10 : 26 januari 1975

Zittend : Jos du Pont, Fons De Schutter, Frans Tiest, Louis Bresseleers, René Stijnen, Albert Schellekens, Jean Van Boven.

Patrick Demeulder, Marc Verbeuren, Wim De Schutter, Marleen Duytschaever-Palinckx, Jan Depover, Jan Mangelschots, Erik Monsieur, Stefaan Casteels, Gust Kuylen, Franz Reisenberger

Stefaan Depover, Jan Heselmans, Leo Doms, Sooi De Roover, Maria Doms, Gust Casteels.

Maurice Van der Wee, Louis De Laet.

Frans Doms, Raymond Van Hoydonck, John Van den Eede, Ludo Snelders, Marcel Demeulder, Karel Depover, Eddy Mangelschots;

Maurice Swinnen, Joris Doms, Ivo Demeulder.

Ontbreken op de foto : Stan Kanora, Stanny Ronsse, Jef Janssens, Frans De Meulder, Aloï's Vriesacker.

Op heden

Hoe ziet de fanfare St.-Cecilia van de Donk eruit anno 1975, na 65 jaar werking ? En wat presteert zij ?

Op deze vraag kan niet vollediger worden geantwoord dan met de ganse lijst van al de activiteiten die tijdens het afgelopen jaar werden georganiseerd, en met een opsomming van al de werkende leden die deze activiteiten hebben mogelijk gemaakt door hun initiatieven, hun organisatie en hun daadwerkelijke medewerking. Hier gaan ze dan :

3 januari 1974 : Nieuwjaarsrepetitie met trekking van de tombola

17 februari : Concert Bejaardentehuis St.-Vincen-tius- Ekeren

2 maart : Algemene Vergadering met kaartwedstrijd van 8 tot 13 april : Eerste Donkse Wielerzesdaagse-op-rollen, met concert.

16 mei : Dankconcert in het lokaal, voor alle mede-werkers aan de zesdaagse (voorafgegaan door een etentje : varkenskop-met-tarwe-brood of belegde broodjes).

19 mei : Concert Rusthuis Hof de Beuken-Ekeren.

16 juni : Concert Opëning Feestzaal "De Nobeles Donk".

22 juni : Wandelconcert Donk-kermis

25 augustus : Wandelconcert Sint-Lucaswijk-Donk.

31 augustus : Opluisteren viering 55 jaar NSB-Donk.

8 september : Festival 75 jaar Antverpia-Mariaburg.

21 september : Wandelconcert Ekeren-kermis

29 september : Concert Bejaardentehuis St.-Vincentius-Ekeren (voor de eerste maal in het nieuwe uniform).

13 oktober : Serenade aan Erevoorzitter en Mevrouw Louis Bresseleers- Van Lishout, Gouden Jubilarissen.

20 oktober : Wandelconcert Donk-kermis

9 november : Serenade op verzoek van de Heer en Mevrouw Karl Laureyssens, bij het Gouden Jubileum van hun ouders

11 november : Opluisteren herdenking Wapenstilstand NSB.

16 november : Deelname aan de Sinterklaasstoet op verzoek van het Winkelcentrum-Brasschaat-Donk.

23 november : Opluisteren Eucharistieviering in de parochiekerk ter nagedachtenis van onze overledenen; nadien jaarlijks teerfeest.

15 december : Aperitiefconcert in de feestzaal "De Nobele Donk".

Frans Doms, Raoul Donck, John Van den Eede, Ludo Snelders, Marcel Demeulder, Karel Depover, Eddy Mangelschots;

Maurice Swinnen, Joris Doms, Ivo Demeulder.

Ontbreken op de foto : Stan Kanora, Stanny Bousse, Jef Janssens, Frans De Meulder, Alton Vrijsenker.

Voegen we daarbij de wekelijkse repetities en de maandelijksse bestuursvergaderingen, dan menen we te mogen zeggen dat het in de Donk aan werking niet ontbreekt !

Al deze activiteiten worden slechts mogelijk gemaakt door de volledige inzet van en de sa menhorigheid die er heerst onder de volgende bestuursleden en muzikanten :

Erevoorzitter : Louis Bresseleers,

Voorzitter : René Stijnen,

Ondervoorzitter : Frans Tiest,

Secretaris : Marleen Duytschaever-Palinckx,

Penningmeester : Fons De Schutter,

Feestleider : Sooi De Roover,

Materiaalmeester : John Van den Eede,

Leden : Karel Depover, Frans Doms, Jos du Pont.

Dirigent : Jean Van Boven,

Vaandrig : Aloï's Vriesacker.

Trom : Joris Doms, Ivo Demeulder,

Grote Trom : Maurice Swinnen,

Bugel : Louis De Laet, Maurice Van der Wee, Jan

Mangelschots, Erik Moñsieur, Jan Depover,

Trompet : Gust Kuylen, Fränz Reisenberger,

Patrick Demeulder, Marc Verbeuren,

Stefaan Depover,

Sopraansax : Sooi De Roover,

Altsax : Leo Doms, Maria Doms, Gust Casteels,

Jan Heselmans, Stan Kanora,

Tenorsax : John Van den Eede,

Bariton : Marcel Demeulder,

Hoorn : Marleen Duytschaever-Palinckx ,

Trombone : Frans Doms, Raymond Van Hoydonck,

Tuba : Ludo Snelders, Eddy Mangelschots,

Sousafoon : Karel Depover

Ere-muzikanten : Albert Schellekens, Frans De
Meulder,

Leerling-muzikanten : Stanny Ronsse, Jef Janssens,

Leerling-trommelaars : Stefaan Casteels, Wim De
Schutter.

Tijdens concerten kijkt het publiek even raar op, als onze Oostenrijkse muzikant Franz Reisenberger zijn trompet terzijde legt om -vaak in duo met Marleen Gijs- een zangnummer ten beste te geven.

Al deze liefhebbers van de volksmuziek oefenen wekelijks aan een modern repertorium dat door elk muziekminnend publiek mag gehoord en kan geapprecieerd worden. Bovendien mag ons korps ook gezien worden dank zij de nieuwe uniformen.

Het werkjaar 1974 werd afgesloten met het jaarlijks St.-Ceciliafeest, dat werd voorafgegaan door een Eucharistieviering ter nagedachtenis van onze overledenen (opgeluisterd door onze fanfare in samen-

werking met het St. Cecilia-Zangkoor). Tijdens dit teerfeest werden vereremerkt : Louis Bresseleers, Louis De Laet en Jean Van Boven. Bij het verschijnen van deze kroniek zal René Stijnen 25 jaar voorzitter zijn. Geen enkele van zijn voorgangers heeft zó lang deze verantwoordelijke functie bekleed. Wij hopen hem dan ook op passende wijze te kunnen viëren, want het is zeker dank aan hem, dat we mogen rekenen op de trouwe medewerking van de muzikanten uit "De Polder"! Tot slot van deze bondige kroniek rest ons nog de plicht iedereen, zonder uitzondering, te danken voor de medewerking, de steun, de sympathie die door hen aan onze fanfare werd betuigd. Hierbij vergeten we zeker niet onze "zustersverenigingen" uit Brasschaat (Centrum, Kaart en Maria-ter-Heide), Mariaburg en Luchtbal die ons "in goede en kwade dagen" hebben geholpen en die mee aan de basis liggen van de bloeiperiode die onze fanfare nu beleeft.

Zo leeft en werkt de fanfare St.-Cecilia van de Donk, anno 1975 !

In het verleden hebben de kasteelheren door hun

financiële steun de fanfare helpen tot stand komen in onze Donk.

Op heden vormen de erevoorzitter, de ere-leden, het bestuur, de dirigent, de muzikanten en de sympathisanten een waarborg voor de toekomst:

In 't verleden ligt het heden,
in het nu, wat worden zal !